

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce: **JUDr. V. A.**, bytem, zast. JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o úpravu výše starobního důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26.8.2013, č. j. 300 129 454/315-LT,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalobce se povinen zaplatit žalované na nákladech řízení 11.627 Kč ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 26.8.2013, č. j. 300 129 454/315-LT, žalovaná zamítla námitky účastníka řízení a rozhodnutí ČSSZ ze dne 19.6.2013, č.j. 300 129 454 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ podle ust. § 24 odst. 4 zák. č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích ve znění pozdějších předpisů (dále v textu zákon o mimosoudních rehabilitacích) a podle ust. § 68 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále v textu zákon o důchodovém pojištění) ve spojení s § 95 zák. č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31.12.1995 stanovila, že se starobní důchod účastníka řízení od 18.4.1991 zvyšuje na částku 2.983 Kč měsíčně, která byla v průběhu let 1991 až 2013 v souladu s příslušnými obecně závaznými právními předpisy průběžně valorizována do výše od lednové splátky 2013 na 10.576 Kč procentní výměry měsíčně, na 2.330 Kč základní výměry měsíčně a výše zvláštního příspěvku v důchodu podle zák. č. 357/2005 Sb., 2.676 Kč měsíčně, tj. na celkovou výši 15.582 Kč měsíčně. V námitkách účastník řízení uvedl, že napadeným rozhodnutím mu byl zvýšen příplatek k důchodu za službu v PTP od 1.10.1951 do 10.1.1954 podle zákona o mimosoudních rehabilitacích

z 405 Kč měsíčně na 410 měsíčně, jak o to žádal dne 12.2.2013. V žádosti i v rozhodnutí byl však opomenut metodický pokyn ČSSZ ze dne 4.6.1993, č.j. 071-5000-4.6.1993, podle něhož se počet měsíců služby ve vojenských táborech nucených prací hodnotí tak, že se počet kalendářních dnů této služby vydělí 30 a za každých 30 dnů náleží příplatek ve výši 15 Kč. V případě účastníka řízení jde o 92 dnů v roce 1951, 366 dnů v roce 1952, 365 dnů v roce 1953 a 10 dnů v roce 1954, tj. celkem 833 dnů a po vydělení číslem 30 jde o 27,77 měsíce. Při částce 15 Kč za měsíc by tedy příplatek měl činit po zaokrouhlení 417 Kč. Žalovaná namítá, že postup výpočtu příplatku k důchodu navrhovaný účastníkem se neslučuje s postupem uvedeným v metodickém pokynu, podle něhož se počet kalendářních měsíců této služby vydělí 30 a za každých 30 dní náleží příplatek 15 Kč. Účastník řízení vykonával dobu služby u PTP v délce 833 dnů, po vydělení číslem 30 vyjde 27 měsíců a 23 dnů a příplatek, který náležel za 27 měsíců a činil 405 Kč. Za zbytek 23 se příplatek neposkytoval. Následně začala ČSSZ přepočítávat dobu služby na deniny a pak doba služby u PTP v případě účastníka řízení činí v době od 1.10.1951 do 31.12.1953 27 měsíců a od 1.1.1954 do 10.1.1954 10 dnů, tj. 0,32 měsíce a výše příplatku za 27,32 měsíců činí 410 Kč.

V žalobě žalobce namítal nesprávné právní posouzení věci žalovanou, když zmíněný metodický pokyn neříká, že by se oprávněným osobám neměly jednotlivé dny započítávat, jestliže žalovaná podle zmíněného metodického pokynu příplatek za jednotlivé dny neposkytovala, pak jednala sama v rozporu s tímto metodickým pokynem. Žalobce má za to, že správný výpočet podle zmíněného metodického pokynu je takový, že celkový počet dnů 833 se vydělí 30 a výsledek 22,77 se vynásobí 15 Kč a následně zaokrouhlí na celé koruny nahoru, tj. na částku 417 Kč. Navrhl proto soudu, aby napadené rozhodnutí ze dne 26.8.2013 i rozhodnutí ze dne 19.6.2013 shora specifikovaná zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že podle § 24 odst. 4 zákona o mimosoudních rehabilitacích se osobám uvedeným v § 18 odst. 1 poskytuje k důchodu příplatek 15 Kč za každý měsíc této služby. Podle Metodického pokynu ČSSZ ze dne 4.6.1993, č.j. 071-5000-4.6.1993 se pro účely stanovení výše příplatku k důchodu podle § 24 odst. 4 zákona o mimosoudních rehabilitacích počet měsíců služby ve vojenských táborech nucených prací hodnotí tak, že se počet kalendářních měsíců této služby vydělí 30 a za každých 30 dní náleží příplatek ve výši 15 Kč. Žalobce vykonával službu u PTP od 1.10.1951 do 10.1.1954 v délce 33 dní, po vydělení číslem 30 vyjde 27 měsíců za něž náleží příplatek 405 Kč a za zbytek 23 dnů se neposkytoval. Následně s ohledem na judikaturu NSS žalovaná začala přepočítávat dobu služby u PTP na deniny. V případě žalobce dobu služby u PTP činila v době od 1.10.1951 do 31.12.1953 27 měsíců a od 1.1.1954 do 10.1.1954 10 dnů, tedy 0,32 měsíce. Výše příplatku podle § 24 odst. 4 zákona o mimosoudních rehabilitacích tak činí 410 Kč (27,32 x 15). Uvedený výpočet odpovídá ustanovení zákona o mimosoudních rehabilitacích i judikatuře NSS, byť v případech judikovaných tímto soudem se jednalo o příplatky k důchodu podle jiných zákonů, ovšem se stejnou skutkovou podstatou, tj. 15 Kč za každý měsíc, a výroku soudu, že za každý den trvání rozhodné doby nad dobu ukončených měsíců je třeba poskytnout alikvotní část z uvedené měsíční částky. Žalovaná proto navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V podání ze dne 26.10.2013 žalobce namítá, že žalovaná pro výpočet příplatku k důchodu má aplikovat vlastní pokyn ze dne 4.6.1993 a judikaturu NSS, která řešila otázku tzv. denin, neboť metodický pokyn toto neřešil. Ve světle judikatury NSS by měla celkový

počet dnů vydělit 30, tím zjistit počet měsíců a zbývající dny započítat příslušným zlomkem. Vyslovil souhlas s rozhodnutím věci bez nařízení ústního jednání.

Žalovaná ve vyjádření ze dne 5.11.2013 k replice žalobce uvedla, že metodický pokyn ze dne 4.6.1993 již neaplikuje, neboť byl nahrazen novým výkladem z judikatury soudů a obecně uvedla, že vnitřní instrukce aplikuje v rámci správního orgánu, neuvádí je ve svých rozhodnutích. Soudům nepřísluší zasahovat do pracovního postupu žalované a uložit jakým způsobem má alikvotní částku představující odškodnění za zbývající dny nedosahující měsíc služby u PTP vypočíst, pokud není postup výpočtu upraven právním předpisem. Zároveň vyslovila nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání.

Žalobce v reakci na podání žalované ze dne 5.11.2013 podotýká, že dosavadní judikatura se zabývala výpočtem příplatku k důchodu podle zákona č. 119/1990 Sb., přičemž metodický pokyn z 4.6.1993 výslovně uvádí, že příplatek k důchodu podle tohoto zákona se počítá jinak. NSS přikázal ve svých rozsudcích, jak se má příplatek vypočítat a příkladmo uvádí čísla jednacích těchto rozsudků. Pokud žalovaná odkazuje na judikaturu, měla by ji na metodický pokyn aplikovat, tzn. zjistit počet měsíců a deniny započítat podle judikatury NSS.

Rozsudkem ze dne 31.3.2015, č.j. 34 Ad 41/2013-41 soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení s tím, že pokud žalovaná v případě zákona č. 119/1990 Sb., aplikovala postup tak, že příplatek k důchodu podle tohoto zákona výhradně náleží za každých 30 po sobě následujících dní, tomu pak odpovídá i jí uvedený postup v předmětné věci, kdy sečetla celkovou dobu služby žalobce u PTP v trvání 833 dní, vydělila číslem 30 a získala 27 měsíců a 23 dnů. Následně, jak uvedla, pak začala přepočítávat dobu služby u PTP na deniny a v projednávané věci dovodila, že v případě žalobce činí doba služby od 1.10.1951 do 31.12.1953 27 měsíců a na deniny přepočítala pouze dobu od 1.1.1954 do 10.1.1954. Způsob výpočtu příplatku v prvním případě odpovídá názoru NSS a lze ho akceptovat i na způsob výpočtu doby služby u PTP (...*zastává právní názor, že lze poskytnout příplatek k důchodu výhradně za každých 30 po sobě následujících dní*, tj. v této věci za 27 měsíců). Za zbývajících 23 dnů služby pak musí být příplatek stanoven v poměru původního dělitele, tedy ve zlomku 23 ku 30. Nastíněný způsob výpočtu příplatku k důchodu odpovídá nejen metodickému pokynu žalované ze dne 4.6.1993, ale i judikatuře NSS, byť se vztahovala ke způsobu výpočtu podle zákona č. 119/1990 Sb. Stejně jako ust. § 25 odst. 7 písm. b) zákona č. 119/1990 Sb., i ust. § 24 odst. 4 zákona o mimosoudních rehabilitacích je pouze technickým vyjádřením způsobu výpočtu odškodnění formou příplatku k důchodu, stanoví-li, že za každý měsíc této služby se k důchodu poskytuje příplatek 15 Kč.

Proti shora uvedenému rozsudku podala žalovaná v zákonné lhůtě kasační stížnost, o které rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 10.12.2015, č.j. 7 Ads 182/2015-46 tak, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31.3.2015, č.j. 34 Ad 41/2013-41 zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení. V právním názoru vyslovenému v napadeném rozsudku Nejvyšší správní soud uvedl, že ve shodě se stěžovatelkou Krajský soud v Brně nesprávně vyložil ust. § 24 odst. 4 zákona o mimosoudních rehabilitacích a pokud účastník řízení vykonával službu ve VTNP v období do 1.10.1951 do 10.1.1954 je nutné z tohoto období vyčlenit počet celých běžných měsíců služby, tj. 27 měsíců. Za každý tento měsíc náležel účastníkovi řízení příplatek k důchodu ve výši 15 Kč a za zbývajících období od 1.1.1954 do 10.1.1954, tj. celkem za 10 dnů byla stěžovatelka povinna poskytnout účastníkovi řízení alikvotní část z uvedené měsíční částky, což učinila. Stěžovatelka tedy postupovala v souladu se zákonem a skutečnost, že v určitém období aplikovala jinou metodiku, kterou následně interním předpisem změnila, na zákonnost postupu v dané věci nic nemění. Nejvyšší správní

soud dále konstatoval, že z judikatury nelze dovodit, že by se měl pojem měsíc ve smyslu ust. § 24 odst. 4 věta první zákona o mimosoudních rehabilitacích vykládat způsobem, který zastává krajský soud a výklad zastávaný krajským soudem nevyplývá ani z judikatury Ústavního soudu, podle níž by měl být měsíc ve smyslu ust. § 24 odst. 4 věta první zákona o mimosoudní rehabilitaci vykládán způsobem zastávaný krajským soudem.

V podání ze dne 24.1.2016, v němž žalobce omlouvá neúčast u jednání 28.1.2016, se žalobce dovolává dopisu žalované ze dne 15.9.2013 obsahující organizační postup realizace úprav výše důchodu podle nového výkladu odsouhlaseného Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR 21.5.1993, kterým se Nejvyšší správní soud nezabýval a měl by se jím tudíž zabývat Krajský soud v Brně v tomto řízení a na základě něho napadené rozhodnutí opětovně zrušit. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku uvedený dopis nezmiňuje, z rozsudku ani nevyplývá, že by byl v průběhu kasačního řízení tento dopis soudu předložen, nicméně Nejvyšší správní soud přesto dospěl k závěru, že ani skutečnost, že v určitém období žalovaná aplikovala jinou metodiku, kterou následně interním předpisem změnila, nemá vliv na zákonitost postupu ve věci.

Soud na základě shora uvedeného a vysloveného závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalovaná přípisem ze dne 18.1.2016 i při jednání uplatnila náklady řízení ve výši 11.627 Kč, tj. částku, kterou zaplatila zástupci žalobce na základě rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31.3.2015, č.j. 34 Ad 41/2013-41 a účetním dokladem prokázala, že uvedená částka byla poukázána na účet zástupce žalobce dne 15.6.2015. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, jeho žaloba byla tímto rozsudkem zamítnuta, proto je povinen žalované zaplatit ve smyslu ust. 60 odst. 1 s.ř.s. částku 11.627 Kč ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí kasační stížnost je nepřipustná (§ 104 odst. 3 písm. a)

V Brně dne 28. ledna 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová